

Zaaknummer 18.231

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 15 oktober 2018 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing d.d. 21 augustus 2018 van de voorzitter van de examencommissie Erasmus School of Philosophy (ESPhil), namens de decaan ESPhil, hierna: verweerder, waarbij aan appellante een negatief bindend studieadvies is gegeven.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft bij e-mail van 30 augustus 2018 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 21 augustus 2018, waarbij aan haar een negatief bindend studieadvies is gegeven en haar is meegedeeld dat zij zich de komende drie studiejaar niet mag inschrijven voor de bacheloropleiding Filosofie. Op 5 oktober 2018 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 15 oktober 2018. Appellante is ter zitting verschenen vergezeld door ..... Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door ..... en ..... , respectievelijk voorzitter en secretaris.

II. Motivering

1. Appellante is in het studiejaar 2017-2018 begonnen met de bacheloropleiding Filosofie. Aan het eind van haar eerste studiejaar had appellante 22,5 studiepunten behaald, waarmee zij niet voldeed aan de norm van het bindend studieadvies (hierna: bsa-norm). Deze houdt in dat aan het eind van het eerste jaar van inschrijving alle studiepunten van het onderwijsprogramma (60 studiepunten) van Bachelor 1 (hierna: B1) moeten zijn behaald. Tegen dit besluit komt appellante in beroep.

Appellante voert -kort samengevat- aan dat zij vanwege persoonlijke omstandigheden, te weten een depressie en daarmee samenhangende concentratieproblemen, niet heeft kunnen voldoen aan de bsa-norm. Appellante voert aan dat zij in februari/maart 2018 last had van sombere gevoelens en dat de diagnose depressie werd vastgesteld. Vanaf juni is appellante in behandeling bij een psycholoog. Appellante voert aan hier tijdig melding van te hebben gemaakt bij de studieadviseur. Appellante licht toe dat zij nadat zij de studieadviseur op de hoogte heeft gesteld gestopt is met het volgen van lessen en zich heeft gericht op haar herstel. Desgevraagd licht appellante toe dat haar persoonlijke omstandigheden zich al eerder in het collegejaar manifesteerden.

Desgevraagd licht appellante toe dat zij een aantal jaren geleden ook last had van sombere gedachten maar dat er toen geen diagnose is gesteld. Ter zitting licht appellante toe dat zij zich niet voor februari 2018 heeft uitgeschreven omdat zij verkeerde in de veronderstelling dat zij nog kon voldoen aan de bsa-norm wanneer

zij de herkansingen zou behalen. Ook zou dit ook niet aan haar zijn geadviseerd door de studieadviseur.

Appellante licht ter zitting toe dat zij het aanbod om haar studie voort te zetten door middel van afzonderlijke cursussen heeft afgewezen vanwege het verlies van het recht op studiefinanciering.

2. Verweerder geeft aan de persoonlijke omstandigheid van appellante te erkennen. Voorts rijst bij verweerder de vraag of de aangevoerde omstandigheden in deze casus kunnen leiden tot het niet toepassen van de bsa-norm. Verweerder is van mening dat er onvoldoende grond is om een causaal verband aan te nemen tussen de aangevoerde omstandigheden en de studieresultaten van appellante in de voorgaande blokken. Gelet op de studieresultaten voorafgaand aan de persoonlijke omstandigheden, alsmede op het patroon in die resultaten, ziet verweerder geen reden om af te wijken van het negatief bsa.

Verweerder voert aan dat de studieadviseur vanaf januari 2018 naar vermogen ondersteuning heeft verleend aan appellante. Aan appellante zijn door de studieadviseur geen toezeggingen gedaan en de studieadviseur heeft slechts vastgesteld dat appellante een kans heeft om te voldoen aan de bsa-norm, mits zij de herkansingen zou behalen.

Verweerder licht toe dat aan appellante de mogelijkheid is voorgelegd om haar studie filosofie in een passend tempo voort te zetten door middel van afzonderlijke cursussen, zonder ingeschreven te staan als voltijdstudent. Na drie jaar zou zij met de aldus behaalde resultaten de studie kunnen hervatten. Ook wijst verweerder op de mogelijkheid om een eventuele herinschrijving van appellante te overwegen in 2019-2020. Desgevraagd licht verweerder toe dat zij hiermee beoogt dat appellante tijd neemt voor haar herstel.

Verweerder is van oordeel dat het bestreden besluit zorgvuldig tot stand is gekomen en er voldoende rekening is gehouden met de persoonlijke omstandigheden van appellante en dat gelet op de studieresultaten voldoende is komen vast te staan dat appellante ongeschikt moet worden geacht voor de bacheloropleiding Filosofie.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Op grond van artikel 7.8b, derde lid van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) kan aan een studieadvies door of namens de decaan van de opleiding een afwijzing worden verbonden, op grond waarvan de student zich niet meer voor dezelfde opleiding kan inschrijven. Een dergelijke afwijzing kan slechts worden gegeven indien de student met inachtneming van zijn/haar persoonlijke omstandigheden, niet geschikt geacht wordt voor de opleiding, omdat zijn/haar studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn gesteld. De bedoelde norm houdt in dat aan het einde van het eerste jaar van inschrijving alle 60 studiepunten moeten zijn behaald van het cursusjaar B1.

Vaststaat dat appellante na het eerste jaar niet heeft voldaan aan de norm van het bindend studieadvies. Appellante heeft in totaal 22,5 studiepunten van B1 Filosofie behaald, waar 60 punten nodig waren om aan een negatief bindend studieadvies te ontkomen.

De door appellante aangevoerde persoonlijke omstandigheden als verklaring voor het niet behalen van de bsa-norm zijn onderbouwd door een door appellantes overgelegde verklaring van haar huisarts. Nu die omstandigheden ook door verweerder niet zijn betwist staat daarmee vast, dat appellante vanaf begin 2018 heeft geleden aan een depressie en daarmee samenhangende

concentratieproblemen. Het college acht op grond van algemene ervaringsregels aannemelijk, dat zij daarvan gedurende de rest van het studiejaar voorafgaand aan de diagnose last heeft gehad en haar studieresultaten daardoor negatief zijn beïnvloed. Een causaal verband tussen hetgeen appellante hieromtrent heeft aangevoerd en de behaalde studieresultaten is naar het oordeel van het college derhalve genoegzaam aangetoond. Naar het oordeel van het college is onder deze omstandigheden geen plaats voor een negatief bsa. Het bestreden besluit kan derhalve niet in stand blijven.

III Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante gegrond.